

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут»
Факультет соціології і права

Автореферат курсової роботи
на тему: ПОНЯТТЯ “ДЕРЖАВНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ”, ЙОГО ПРАВА,
ОБОВ’ЯЗКИ, ПОВНОВАЖЕННЯ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ.

студента IV курсу
групи АМ-21
Чиркова О.С.

Науковий керівник
Пашов Р.І.

Київ 2016

Вступ

Згідно статті 1 Закону України "Про державну службу": Державна служба в Україні - це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів. Ці особи є державними службовцями і мають відповідні службові повноваження".

Рівень успіху держави прямо залежить від ефективності функціонування управлінців.

Стародавні мислителі також відмічали це за свої часи. Так, наприклад, Демокрит відмічав, що управлінські рішення є найбільш важливими, саме тому він казав, що слід допускати до такої діяльності лише тих, хто має відповідну обізнаність в цій сфері. Так само і Сократ казав, що правління має бути в знаючих, тобто найкращий управлінець має бути освічений в адмініструванні.

Державна служба є соціально-правовим інститутом, маючим досить сильне правове, соціальне та економічне підґрунтя.

Вона є однією з основних елементів української державності.

Основними завданнями державного службовця виступають охорона інтересів держави та захист прав громадян.

Ті зміни, які відбуваються сьогодні в українському суспільстві та державі ведуть до зміни ролі державного службовця, а це сприяє підвищенню його професійних вимог.

Отже в цій роботі пропонується розглянути всю міру відповідальності, прав та обов'язків державного службовця згідно законодавства нашої країни.

У першому розділі визначено поняття державної служби та державного службовця, призначення державного службовця, йогосутність та структура державної служби, принципи діяльності державного службовця.

Головною рисою сучасної державної служби є пріоритет прав та інтересів особи зі зміною співвідношення державного й власного інтересів на користь останнього.

Як складне системне явище, державна служба володіє певними цінностями, що пов'язані передусім із культурою управління і можуть змінюватися залежно від часових параметрів та місця її здійснення.

У другому розділі розглянуто правовий статус державного службовця, обмеження та вимоги до державних службовців згідно закону України «Про державну службу».

Аналізувати поняття “державний службовець” можна як мінімум у трьох аспектах, з трьох точок зору:

- державно-правова: державний службовець – це “слуга” держави, наділений нею відповідними повноваженнями. Він репрезентує державу в її багатоманітних взаємозв'язках як усередині, так і зовні.

- адміністративно-правова: держслужбовець володіє владними, організаційно-розпорядчими повноваженнями. Будучи представником держави, він застосовує юрисдикційні заходи й повноваження, застосовує адміністративно-правові санкції.

- кримінально-правова: державний службовець – особливий суб'єкт кримінальної та адміністративної відповідальності.

До державних службовців встановлені і відповідні обмеження, їх регулюють Закон “Про політичні партії в Україні”, Закон “Про Службу безпеки України”, Закони України “Про державну службу” і “Про боротьбу з корупцією”.

В третьому розділі розглянуто права та обов'язки державних службовців запропоновано впровадження ефективної моделі відповідальності державного службовця.

Щодо першого підрозділу, то згідно статті 38 Закону України «Про державну службу» існують такі види юридичної відповідальності державних службовців:

- матеріальна (статті 130, 133 Кодексу законів про працю України);
- дисциплінарна (ст. 14 Закону України «Про державну службу»);
- адміністративна і кримінальна

У другому підрозділі було запропоновано впровадження ефективної моделі відповідальності державного службовця шляхом комплексної оцінки службовця.

Система комплексної оцінки професійної службової діяльності громадянського службовця включає оцінку відповідності рівня і напрямку підготовки (спеціальності) професійної освіти, стажу цивільної служби (державної служби інших видів) або стажу (досвіду) роботи за фахом, напрямку підготовки, професійних знань і навичок громадянського службовця кваліфікаційним вимогам до посади цивільної служби, його професійних якостей моделі професійних якостей, а також оцінку відповідності ефективності та результативності професійної службової діяльності громадянського службовця п оказниками ефективності та результативності, включаючи громадську оцінку.

При правильному використанні комплексного оцінювання службовця також можна виявити багатослабких сторін та недоліків, на вдосконалення яких треба приділити особливу увагу.

Також можна сформулювати такі напрями вдосконалення системи відповідальності і мотивації державних службовців:

- оптимізація процесу

управління

-

побудова функціональної моделі взаємодії, визначення критеріїв і показників ефективної управлінської діяльності в середині системи, розвиток процедур моніторингу ефективності управлінського впливу;

- підвищення кваліфікації персоналу - подолання рольової моделі: реєстратор - управлінець, розробка програм підвищення кваліфікації;

- комплексна система мотивації персоналу - підвищення продуктивності праці - підвищення рівня мотивації персоналу, зміна кваліфікаційних вимог до співробітників;

- розвиток корпоративної культури - боротьба з корупцією на всіх рівнях, формування колегіальних органів, впровадження механізму внутрішнього контролю в основні процеси;

- розвиток системи взаємовідносин органів влади з експертним співтовариством з питань управління державним майном в середньостроковій і довгостроковій перспективі.

При реалізації даних напрямів важливо дотримати баланс контролюючих і безпосередньо управлінських заходів. Впровадження практики оцінки ефективності діяльності державних службовців, посилення моніторингу та розширення форм контролю за управлінням і використанням державної власності в першу чергу супроводжується підвищеними вимогами до звітності державних структур.

Висновок

Дана робота присвячена питанню державної служби в Україні, а саме правам та обов'язкам державно службовців в контексті виконання власних професійних функцій.

Я розглядав державного службовця як приклад відповідної та чесної людини, яка своїм прикладом створює позитивний образ влади у державі. Такий службовець має відповідати ряду важливих, на мою думку, характеристик, що сприятимуть якнайкращому виконанню своїх обов'язків на службі в громадян України. Державний службовець повинен мати високий рівень довіри серед громадян, а також слугувати основою для морально-правових та ефективних дій з боку усіх державних органів. Він має забезпечувати їх єдність, цілісність та доцільність .

Роль державного службовця полягає в одночасному виконанні декількох функцій. Тобто, державний службовець одночасно є посадовою особою із усіма наслідками, які від цього виникають, він займає особливе місце в ієрархії влади і несе за це відповідальність. Також, така людина – широковідомий громадський діяч, чия діяльність слугує прикладом для наслідування, та має формувати культуру суспільства. Він впливає не лише на життя підлеглих йому людей, але і на соціальний та економічний розвиток країни загалом.

Через високий рівень відповідальності, до цивільного службовця висувається ряд вимог: наприклад, володіння необхідними навичками та знаннями для реалізації компетенцій державних органів, тобто знати власні та державні функції і вміти їх належно виконувати. Для цього державному службовцю необхідно розбиратися в нормативно-правових актах та посадовому регламенті, а також правильно інтерпретувати свої та державні функції і обов'язки. Не лише знання, а й розуміння, правил, актів та інструкцій – гарантія виконання покладених обов'язків на високому рівні, гідно даної посади.

Варто відзначити, що дані вимоги мають аргументований характер,

оскільки від якості виконання обов'язків державним службовцем залежить не лише загальна успішність держави, але, і, в першу чергу, задоволеність та самопочуття народу. А державний службовець покликаний саме слугувати потребам народу.

Важливою є також згадка про два підходи до визначення державних службовців: на рівні закону та відповідно до спеціальної літератури. Закон визначає, що державний службовець – та людина, що займає посаду в державних органах та їх апараті, і має відповідні службові зобов'язання та повноваження. Більш широке визначення можна знайти у спеціальній літературі: це особа, що займає посаду у державній організації (до яких належать органи державної влади, підприємства та установи, що засновані на державній власності).

Для правового статусу державних службовців характерні такі риси:

- права та обов'язки державних службовців встановлюються в межах компетенції органів, до яких вони належать;

- права державних службовців одночасно виступають їх обов'язками і навпаки – це пояснюється тим, що вони мають бути використані в інтересах служби, для виконання якої необхідне забезпечення даної єдності;

- права та обов'язки цивільних службовців забезпечується законодавчо;

- виконання приписів та вимог має бути забезпечене всіма державними службовцями, до яких вони адресовані;

- кар'єрний зріст – одне із прав державних службовців, яке залежить безпосередньо від нормативних актів органів, у яких працює службовець;

- на державних службовців можуть бути накладені деякі обмеження задля покращення якості виконання їх обов'язків;

- державні службовці також можуть отримувати ряд пільг, передбачених законом.

В решті решт, необхідно відмітити, що, здійснюючи цілі державної служби, цивільний службовець завжди повинен керуватися дотриманням прав та інтересів громадян. У наш час в Україні лише формується такий

позитивний образ держслужбовця. Це зумовлено геополітичними та економічними умовами сучасності. Але саме такий образ і такий підхід до виконання власних обов'язків призведе до повернення довіри з боку громадян України до служб державного забезпечення та держави загалом.

Анотація

Темою цієї курсової роботи є поняття державний службовець, його права, обов'язки, повноваження та відповідальність, У курсовий роботі було розглянуто такі характеристики державного службовця, як його права, обов'язки, повноваження та відповідальність згідно чинного законодавства України. Також розглянуто особливості функціонування державної служби.

Щодо відповідальності державних службовців -
було розглянуто такі види юридичної відповідальності: матеріальна,
дисциплінарна, адміністративна та кримінальна,
як ефективні моделі відповідальності державного службовця.

Також було запропоновано впровадження ефективної моделі відповідальності державного службовця шляхом комплексної оцінки службовця.

Ключові слова: відповідальність, права і обов'язки державного службовця, модель відповідальності державного службовця

Summary

The theme of this course work is "the concept of a public servant, his rights, duties, powers and responsibilities", a term paper examined characteristics such public servant as his rights, duties, powers and responsibilities under the current legislation of Ukraine. Also the peculiarities of the public service. Regarding the responsibility of civil servants - were considered the following types of legal liability, financial, disciplinary, administrative and criminal as effective models of civil servants.

It was also suggested the introduction of an effective model of civil servants through comprehensive assessment of the employee.

Keywords: responsibility, rights and duties of a public servant, a model of civil servants

